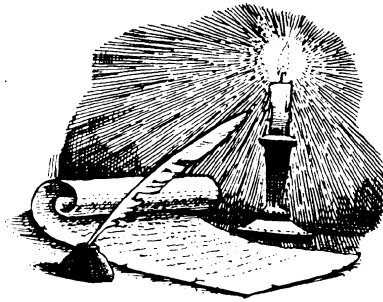

Σημείωμα εκδότου

Τό τεύχος αυτό περιέχει λίγα μόνο αντιπροσωπευτικά και ενδιαφέροντα κείμενα από την πρόσφατη έκδοση του βιβλίου του αγίου Νικολάου Αχρίδος «**ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ, Μηνύματα στόν Λαό**».

Από τίς 312 σελίδες του υπέροχου και επίκαιρου αυτού βιβλίου φιλοξενούνται εδώ λίγα έκλεκτά αποσπάσματα για αφύπνιση, διόρθωση και στερέωσή μας στόν Μόνον Έναν και Μοναδικόν Άληθινόν Θεόν, τόν Θεάνθρωπον Κύριον ήμῶν Ἰησοῦν Χριστόν τόν Σωτήρα, Εὐεργέτην, Προνοητήν καί Προστάτην μας.

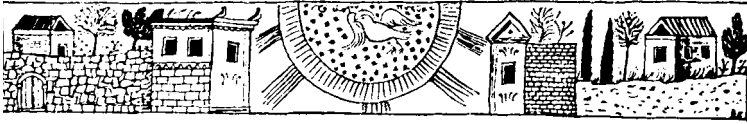
Τό τεύχος αυτό, γιά 1 ἢ 2 τεύχη, προσφέρεται δωρεάν, γιά περισσότερα θά χρεώνεται πρὸς 0,30 εὐρώ.

Πληροφορίες τόσο γιά τό βιβλίον **ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ** ὅσο καί γιά τό τεύχος στό τηλ.: 2310212659.

Περιεχόμενα

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀξία	3
Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τόν Θεό...	4
«Κύριε, ἐλέησέ μας τούς ἀμαρτωλούς»	5
Ἄς ζήσουμε ὅπως οἱ ἅγιοι πατέρες μας	6
Ὁ Χριστός ἀπομακρύνθηκε ἀπό τήν Εὐρώπη	8
Ὅλες οἱ ἀνοησίες πού κάνουν οἱ ἄνθρωποι προέρχονται ἀπό λαθεμένες σκέψεις τους	11
Μόνον ἕνας ὁ μοναδικός ἀληθινός Θεός	12
Χωρίς τόν Θεό ἡ ἀνθρωπότητα θά ὀδηγηθεῖ στόν παραλογισμό	14
Γιά τήν σύγχρονη Εὐρώπη	15
Ἄμαθεῖς εἶναι οἱ ἄνθρωποι, πού δέν γνωρίζουν τόν Θεό καί τή δύναμή Του	17
Γιά τούς ἄθεους ἀνθρώπους...	18
Ἡ μετάνοια πρέπει νά εἶναι ἀληθινή	20
«Ὁ σύγχρονος πύργος τῆς Βαβέλ»	23
Ἡ Εὐρώπη πρόδωσε τόν Θεό	27
Ὁ εἰκοστός αἰώνας εἶναι ὁ πιό ἄρρωστος...	29
Ὁ Χριστός, ὁ νικηφόρος, θά εἶναι μαζί μας καί στή χαρά καί στά βάσανα	30

Ὁ Χριστός εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀξία τῆς ζωῆς μας

Ὁ Χριστός εἶναι τό λαμπερό στολίδι τῆς ἱστορίας μας καί ἡ μεγαλύτερη ἀξία τῆς ζωῆς μας.

Ἐπάρχουν λοιπόν τρεῖς λόγοι γιά τούς ὁποίους οἱ ἄνθρωποι καί οἱ λαοί εἶναι συνηθῶς περήφανοι. Ὁ πρῶτος εἶναι, ὅταν καυχιέται κανεῖς γιά τά ὑλικά ἀποκτήματα. Ὁ δεύτερος εἶναι, ὅταν κάποιος κομπάζει γιά ἄνθρώπους, καί ὁ τρίτος εἶναι, ὅταν κάποιος καυχᾶται γιά τό Θεό του, τό Δημιουργό του.

Ἄραγε ἐμεῖς γιά ποῖό πρᾶγμα κομπάζουμε; Μήπως καυχιόμαστε γιά τόν ὑλικό μας πολιτισμό;

Τί εἶναι ὑλικός πολιτισμός; Ὑλικός πολιτισμός εἶναι ἡ χειροτεχνία, ἐκεῖνα τά ἔργα πού οἱ ἄνθρωποι κατασκευάζουν μέ τά χέρια τους. Ὅλα ὅσα ὁ ἄνθρωπος φτιάχνει μέ τά χέρια του ἀποτελοῦν δείγματα τοῦ ὑλικοῦ του πολιτισμοῦ.

Ἐάν εἴμαστε περήφανοι γιά τόν ὑλικό μας πολιτισμό, τότε εἴμαστε περήφανοι γιά κάποιο ὑλικό ἀγαθό καί ὄχι γιά κάποιον ἄνθρωπο.

Κομπάζουμε τότε γιά πράγματα ἄψυχα καί ὄχι ἔμψυχα....

Μόνο οἱ Εὐρωπαῖοι δέν εἶναι περήφανοι γιά τό Χριστό, γιά τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι περήφανοι γιά τά ἐπικίνδυνα μηχανήματά τους, γιά τά δικά τους εὐτελεῖ προΐοντα ἀπό τά ἐργοστάσια. Τό ἀπο-

τέλεσμα αὐτοῦ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐγωκεντρισμοῦ καί τοῦ φορτικοῦ πολιτισμοῦ τῆς Εὐρώπης, εἶναι ἡ αἰτία νά ἀποστραφοῦν ὅλοι οἱ μὴ χριστιανικοὶ λαοὶ τὸν Χριστό καὶ τὸ χριστιανισμό. Μισώντας αὐτό πού εἶναι μικρό, ἀποστράφηκαν καὶ αὐτό πού εἶναι μεγάλο.

* * *

***Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸν Θεό
εἶναι τεράστια ἁμαρτία***

Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διδάσκει, ὅτι πρέπει νά ἀναπνέουμε, νά ζοῦμε, νά βαδίζουμε ἔχοντας δίπλα μας πάντα τὸ Θεό.

Ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς διδάσκει πὼς πρέπει μόνο διὰ μέσου τοῦ Θεοῦ νά βλέπουμε τὴ ζωὴ, ἂν θέλουμε νά βλέπουμε τὰ μυστικά νήματα πού κινοῦν τὴν ζωὴ μας. Διὰ μέσου τοῦ Θεοῦ νά ἀκοῦμε, ἂν θέλουμε νά κατανοοῦμε τὰ γεγονότα αὐτῆς τῆς ζωῆς, διὰ μέσου τοῦ Θεοῦ νά σκεφτόμαστε καὶ νά ἐνεργοῦμε. Αὐτό πού εἶναι σωστό καὶ δίκαιο, εἶναι ὁ στόχος τῆς ζωῆς μας. Πρέπει νά ζοῦμε, νά βαδίζουμε, νά βλέπουμε, νά ἐνεργοῦμε στό φῶς τῆς ζωῆς, ὅπως ὁ ξύπνιος ἄνθρωπος ζεῖ, ἐνεργεῖ, βλέπει, δουλεύει στό φῶς τοῦ ἡλίου. Ὅσοι ἄνθρωποι λειτουργοῦν ἔτσι, ὀνομάζονται στήν Ἁγία Γραφή υἱοὶ τοῦ φωτός, ἐνῶ ὅσοι ζοῦν χωρὶς τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, ψηλαφώντας στό σκοτάδι, ὀνομάζονται υἱοὶ τοῦ σκοταδιοῦ.

Στίς μέρες μας, πολλοὶ ἄνθρωποι δέν θέλουν νά γίνουν υἱοὶ τοῦ Θεοῦ, ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ τραβοῦν τὸ δικό τους δρόμο. Ἀφήνουν

στόν οὐράνιο Πατέρα μόνο τούς τοίχους τῶν ἐκκλησιῶν καί τῶν μοναστηριῶν, ἐνῶ οἱ ἴδιοι ἀρπάζουν τούς θρόνους, τήν ἐξουσία, τό κράτος, τό στρατό, τή γῆ, τό ὑπέδαφος, τόν Τύπο, ὅλα τά κοσμικά μέσα καί ὅλο τό μεγαλεῖο τοῦ κράτους.

Πρῶτα ἀπό ὅλα, ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τούς γονεῖς εἶναι μεγάλη ἁμαρτία. Παράλληλα ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τό Θεό εἶναι τεράστια ἁμαρτία. Συχνά συμβαίνει, παρ' ὅλο πού ὁ πατέρας χτίζει τά πάντα, καί τά τακτοποιεῖ, οἱ γιοί του νά τοῦ ἀφήνουν ἕνα μικρό κομμάτι περιουσίας, μιᾶ καλύβα, καταλαμβάνοντας ὅλα τά παλάτια, ὅλη τή λάμψη αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Τέτοιου εἴδους γιοί δέν ἀντικρύζουν τόν ἥλιο στόν οὐρανό, οὔτε ζοῦν τή χαρά στό σπίτι τους. Γύρω τους ὑπάρχει σκοτάδι, παγωνιά, πόνος καί ἀπελπισία....

* * *

«Κύριε, ἐλέησέ μας τούς ἁμαρτωλούς»

Οἱ ἀρχομανεῖς λαοί τῆς Εὐρώπης ἔχουν χάσει τήν αἴσθηση τῆς ἁμαρτίας καί τήν σημασία τῆς μετάνοιας. Γιά κάθε κακό στόν κόσμο, αὐτοί κατακρίνουν τόν ἄλλο, τόν ἑαυτό τους ποτέ! Ἀλλά καί πῶς θά μπορούσαν αὐτοί νά ἁμαρτήσουν, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι κάθησαν στό θρόνο τοῦ Θεοῦ καί ἀναγόρευαν τόν ἑαυτό τους ὡς ἀλάνθαστο θεό; Πρῶτον, ὁ θρησκευτικός τους ἡγέτης, ὁ πάπας, ὀνόμασε τόν ἑαυτό του ἀλάνθαστο. Ἀκολουθώντας τό παράδειγμά του πίστεψαν τό ἴδιο γιά τόν ἑαυτό τους καί οἱ δυτικοί ἡγεμόνες καί οἱ βασιλιάδες. Ὅλοι ἀναγορεύτηκαν ἀλάνθαστοι καί ἐκεῖνοι πού ἔχουν τό σταυρό καί ἐκεῖνοι πού ἔχουν τό σπαθί....

Διατηρήστε τό πνεῦμα τῆς μετάνοιας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὅσο αὐτό τό πνεῦμα θά ζεῖ στό στήθια μας, θά ὑπάρχουμε ὡς λαός τοῦ Θεοῦ. Δόξα στό Θεό, τώρα καί πάντοτε καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ἄς ζήσουμε ὅπως ἔζησαν οἱ ἅγιοι πατέρες μας

Ὁ καθένας σ' αὐτό τόν κόσμο παρουσιάζεται στό ὄνομα κάποιου, πῶς μεγάλου καί πῶς γνωστοῦ. Ἔτσι καί ἐμεῖς οἱ χριστιανοί παρουσιαζόμαστε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Ὄταν λέμε, στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, μέ αὐτόν τόν τρόπο παρουσιάζουμε ποιό εἴμαστε, ποιανοῦ εἴμαστε καί ἀπό ποιόν εἴμαστε ἀπεσταλμένοι. Παρουσιάζουμε μέ αὐτό τόν τρόπο σέ ποιόν ἐπιστρέφουμε καί ἀπό ποιόν περιμένουμε ἀνταμοιβή....

Στό ὄνομα ποιανοῦ πράττετε ὅσα πράττετε, ρώτησαν οἱ σατανικοί ἀρχηγοί τῶν Ἱεροσολύμων τούς ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ. Στό ὄνομα ποιανοῦ μιλάτε; Στό ὄνομα ποιανοῦ βαπτίζετε; Στό ὄνομα ποιανοῦ θεραπεύετε τούς ἀρρώστους; Στό ὄνομα ποιανοῦ κάνετε θαύματα;

Ἡ ἀπάντηση ἀπό τόν Πέτρο, ἀπό τόν Ἰωάννη, ἀπό τό Φίλιππο, ἀπό τό Θωμᾶ ὑπῆρξε μία καί μοναδική: Στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δικαίου, τόν ὁποῖο ἐσεῖς σκοτώσατε.

Οἱ διπλωμάτες, ὅταν πηγαίνουν σέ μία ξένη χώρα, πηγαίνουν στό ὄνομα τοῦ βασιλιᾶ, οἱ δικαστές πηγαίνουν στό ὄνομα τοῦ κυβερνήτη, οἱ ἀστυνομοὶ συλλαμβάνουν ἐγκληματίες στό ὄνομα τοῦ νόμου, ὁ βοηθός τοῦ μάστορα παρουσιάζεται στό ὄνομα τοῦ μάστορα,

ὁ γιός ἔρχεται στό ὄνομα τοῦ πατέρα, ἡ κόρη στό ὄνομα τῆς μάνας, ὁ μαθητής στό ὄνομα τοῦ δασκάλου, ὁ πιά νέος στό ὄνομα τοῦ μεγαλύτερου. Ὅλος ὁ ἀέρας βουίξει κάθε μέρα: Ἐγώ μιλάω στό ὄνομα... τοῦ τάδε καί τάδε, ἡ ἐγώ ἔρχομαι στό ὄνομα τοῦ τάδε καί τάδε, ἡ ἐγώ σοῦ δίνω ἡ ἐγώ σοῦ παίρνω ἡ ἐγώ σέ δικάζω, ἡ ἐγώ σέ συγχωρῶ στό ὄνομα τοῦ τάδε καί τάδε. Αὐτή εἶναι ἡ κοσμική ἱεραρχία, ὁ καθένας νά παρουσιάζεται στό ὄνομα κάποιου πού εἶναι πιά ἀσήμαντος ἀπό ἐκεῖνον στό ὄνομα τοῦ ὁποίου παρουσιάζεται.

Ὁ σοφός ἀπόστολος Παῦλος διατάζει ὅλους τούς βαπτισμένους μέ τόν ἐξῆς τρόπο: *Καθετί πού λέτε ἢ κάνετε ἄς γίνεται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, κι ἔτσι νά εὐχαριστεῖτε διά τοῦ Χριστοῦ τό Θεό Πατέρα* (Κολοσ. 3, 17). Ποιός ὑπάκουσε σ' αὐτή τή φράση τοῦ ἀποστόλου Παύλου; Ὑπάκουσε σ' αὐτή ὁ λαός μας. Ὑπάκουσαν ὅλοι οἱ βασιλιάδες μας, οἱ αὐτοκράτορες, οἱ ἡγεμόνες, οἱ δεσποτάδες, οἱ ἀρχηγοί μας, οἱ ὁποιοί ἄρχιζαν τά χρυσόβουλα μέ τόν ἐξῆς τρόπο: Εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, τοῦ Σωτήρα, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὑπάκουσαν στά λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου οἱ πατριάρχες μας, οἱ ἐπίσκοποι μας, οἱ ἱερεῖς μας, πού δίδασκαν τό λαό μας νά ζεῖ στά χρόνια τῆς εἰρήνης στό ὄνομα τοῦ Κυρίου. Στά χρόνια τῆς σκλαβιάς δίδασκαν τό λαό μας νά ὑπομένει τίς δυσκολίες, νά πεθαίνει στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὑπάκουσε ὁλόκληρος ὁ λαός μας, ὁ ὁποῖος ὅτιδήποτε καί ἄν ἔκανε, τό ἔκανε κάνοντας τό σταυρό του, στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ὅταν βαπτίζοταν, βαπτίζοταν εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ὅταν νυμφευόταν, νυμφευόταν εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί ὅταν γινόταν

κουμπάρος καί όταν ἔκανε ὄρκο, ὀρκιζόταν εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ἦταν ἀναγκασμένος νά πολεμήσει, πολεμοῦσε εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, όταν ἔχτιζε, ἔχτιζε εἰς τό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τό ἴδιο καί όταν ὄργωνε, φύτευε, θέριζε...

Ἀδελφοί μου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι ὁ Θεός τοῦ λαοῦ μας. Ὅλα ὅσα ἔκανε ὁ λαός μας τά ἔκανε στό ὄνομά Του. Ὅλα, ἐκτός ἀπό τό ἐγκλημα καί τήν κακία. Ὅλα τά μεγάλα, τά ἔξοχα, τά θεϊκά, τά λαμπερά, πού ὁ λαός μας ἔχει πράξει, ὅλα ἔγιναν στό ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτό τό λόγο, ἀδελφοί μου, ἄς μὴν ἀκούσουμε ἐκείνους πού μᾶς φωνάζουν νά ἐνεργοῦμε στό ὄνομα τοῦ πολιτισμοῦ, στό ὄνομα τῆς ἐπιστήμης, στό ὄνομα τῆς προόδου. Ἄς ζήσουμε ὅπως οἱ ἅγιοι πατέρες μας, πού ἔζησαν στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐτσι ἔζησαν αὐτοί, ἔτσι ἄς ζήσουμε καί ἐμεῖς τώρα: Εἰς τό ὄνομα, τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

Ὁ Χριστός ἀπομακρύνθηκε ἀπό τήν Εὐρώπη...

Στό δικαστήριο ἀνάμεσα στό Χριστό καί τήν Εὐρώπη πραγματικά ἔγινε τό ἐξῆς: Ὁ Χριστός λέει στήν Εὐρώπη πώς αὐτή βαπτίστηκε στό ὄνομά Του, καί πώς πρέπει νά μείνει πιστή σ' Αὐτόν, καί στό δικό Του εὐαγγέλιο. Ἡ κατηγορουμένη Εὐρώπη ἀπαντάει: «Ὅλες οἱ θρησκείες εἶναι ἴσες –αὐτό εἶπαν οἱ Γάλλοι ἐγκυκλοπαιδιστές– κανένας δέν πρέπει νά πιέζεται νά πιστεύει αὐτό ἢ ἐκεῖνο». Ἡ Εὐρώπη ἀνέχεται ὅλες τίς

θηρσκειῖς σάν λαϊκές δεισιδαιμονίες λόγω τῶν δικῶν της ἰμπεριαλιστικῶν συμφερόντων. Ὅμως, ἡ ἴδια ἡ Εὐρώπη δέν ἔχει οὔτε μία θηρσκειά. Ὅταν ἡ Εὐρώπη θά καταφέρει νά πετύχει τούς πολιτικούς της στόχους, τότε γρήγορα θά κάνει μία ἐκκαθάριση ὅλων τῶν λαϊκῶν δεισιδαιμονιῶν.

Σ' αὐτά τά λόγια ὁ Χριστός ρωτάει λυπημένος: «Πῶς μπορεῖτε ἐσεῖς οἱ ἄνθρωποι νά ζεῖτε μέ ἰμπεριαλιστικά, ὑλικά συμφέροντα, μέ κτηνώδη ἐπιθυμία μόνο γιά σωματική τροφή; Ἐγώ ἤθελα νά σᾶς κάνω θεοούς καί γιούς τοῦ Θεοῦ καί ἐσεῖς ἀντιστέκεστε καί σπεύδετε νά γίνετε ἴδιοι μέ τά κτήνη»;

Τότε ἡ Εὐρώπη ἀπαντάει: «Ἐσύ εἶσαι ξεπερασμένος, ἀντί γιά τό δικό Σου Εὐαγγέλιο ἐμεῖς βρήκαμε τή ζωολογία καί τή βιολογία. Τώρα ξέρομε πῶς εἴμαστε ἀπόγονοι ὄχι δικοί Σου καί τοῦ οὐράνιου Πατέρα Σου, ἀλλά τῶν οὐρακοτάγκων, τῶν γοριλῶν, τῶν μαϊμούδων. Ἐμεῖς τώρα τελειοποιούμεστε γιά νά γίνουμε θεοί, ἐπειδή δέν ἀναγνωρίζουμε ἄλλους θεοούς ἐκτός ἀπό ἐμᾶς».

Ὁ Χριστός τότε ἀποκρίνεται: «Εἶστε πιό ξεροκέφαλοι ἀπό τούς παλιούς Ἑβραίους, ἐγώ σᾶς ἔβγαλα ἀπό τό βαρβαρικό σκοτάδι, σᾶς ἔφερα τό οὐράνιο φῶς, ἐσεῖς ὅμως θέλετε πάλι τό σκοτάδι, ὅπως τό βουβάλι τή λάσπη. Ἐγώ ἔχυσα γιά σᾶς τό αἷμα μου, σᾶς ἀγάπησα, ἀκόμη καί ὅταν ὅλοι οἱ ἄγγελοι ἀπέστρεψαν τό πρόσωπό τους ἀπό ἐσᾶς, ἐπειδή δέν μπορούσαν νά ἀντέξουν τή δική σας ἄδικη ρυπαρότητα. Ὅταν ἐσεῖς βρισκόσασταν στό σκοτάδι καί στήν ἁμαρτία, ἤμουν ὁ μοναδικός πού πάλεψε γιά σᾶς, γιά νά σᾶς φωτίσω θέλοντας νά σᾶς ἐξαγνίσω. Μήν εἶστε τώρα ἄπιστοι,

ἐπειδή θά ξαναγυρίσετε σέ ἐκεῖνο τό ἀνυπόφορο σκοτάδι καί τήν ἀνυπόφορη δυσωδία».

Σ' ὅλα αὐτά ἡ Εὐρώπη μέ εἰρωνικό χαμόγελο φωνάζει: «Φύγε ἀπό ἐμᾶς, δέν σέ γνωρίζουμε. Ἐμεῖς κρατοῦμε τήν ἑλληνική φιλοσοφία καί τή ρωμαϊκή κουλτούρα. Ἐμεῖς θέλουμε τήν ἐλευθερία. Ἔχουμε πανεπιστήμια, ἡ ἐπιστήμη εἶναι τό ἀστέρι καί ὁ ὁδηγός μας. Τό σύνθημά μας εἶναι: Ἐλευθερία, ἀδελφοσύνη, ἰσότητα. Ὁ νοῦς μας εἶναι ὁ θεός τῶν θεῶν. Ἐσύ εἶσαι Ἄσισιάτης. Ἀπαρνιόμαστε ἐσένα. Εἶσαι ἕνας παλιός μῦθος τῶν παππούδων καί τῶν γιαγιάδων μας».

Σ' αὐτά ἀποκρίνεται ὁ Χριστός μέ δακρυσμένα μάτια: «Ἐγώ θά φύγω ἀλλά καί ἐσεῖς θά δεῖτε. Βγήκατε ἀπό τόν δρόμο τοῦ Θεοῦ καί πήγατε στό δρόμο τοῦ σατανᾶ. Ἡ εὐλογία χάθηκε ἀπό ἐσᾶς. Στό χέρι μου εἶναι ἡ ζωή σας καί ὁ θάνατός σας, ἐπειδή ἐγώ σταυρώθηκα γιά σᾶς. Παρ' ὅλα αὐτά δέν θά σᾶς καταδικάσω ἐγώ, ἀλλά οἱ ἁμαρτίες σας καί ἡ ἄρνησή σας στόν Σωτήρα. Ἔδειξα πατρική ἀγάπη γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους καί ἤθελα μέ ἀγάπη ὅλους νά σᾶς σώσω».

Σ' αὐτά ἀπαντᾷ ἡ Εὐρώπη: «Ποιά ἀγάπη; Ἐμεῖς νιώθουμε ὑγιές καί δυνατό μῖσος γιά ὅλους ὄσους δέν συμφωνοῦν μέ μᾶς. Αὐτό εἶναι τό πρόγραμμά μας. Ἡ ἀγάπη Σου δέν εἶναι παρά μόνο ἕνα παραμῦθι. Ἐντί τοῦ παραμυθιοῦ αὐτοῦ, ἐμεῖς δημιουργήσαμε ἐθνικισμό, διεθνισμό, προοδευτισμό, ἐπιστημονισμό. Σ' αὐτά εἶναι ἡ σωτηρία μας καί ἐσύ φύγε ἀπό ἐμᾶς»!

Ἄδελφοί μου, ἡ λογομαχία αὐτή στόν καιρό μας τελείωσε.

Ὁ Χριστός ἀπομακρύνθηκε ἀπό τήν Εὐρώπη, ὅπως κάποτε ἀπομακρύνθηκε ἀπό τή χώρα τῶν Γαδαρηνοῶν, ἐπειδή τό ζήτησαν οἱ Γαδαρηνοί. Ὅμως μόλις

ἀπομακρύνθηκε, ἤρθε ὁ πόλεμος, ἡ φτώχεια, ἡ φρίκη, ἡ καταστροφή. Ξανά γύρισε στήν Εὐρώπη, ὁ προχριστιανικός βαρβαρισμός τῶν Ἀβάρων, τῶν Οὐνῶν, τῶν Λογγοβάρδων, ἀλλά σέ μέγιστη φρίκη. Τόν Σταυρό Του καί τήν εὐλογία Του πῆρε ὁ Χριστός καί ἀπομακρύνθηκε. Ἔμεινε τό σκοτάδι καί ἡ βρωμιά. Ἔσεῖς τώρα ἀποφασίστε μέ ποιόν θά πᾶτε. Μέ τή σκοτεινή καί βρώμικη Εὐρώπη, ἢ μέ τόν Χριστό; Ἀμήν.

* * *

***Ὅλες οἱ ἀνοησίες πού κάνουν οἱ ἄνθρωποι
προέρχονται ἀπό λαθεμένες ἀνθρώπινες σκέψεις***

Ἀδελφοί μου, ὅταν οἱ ἄνθρωποι, μπερδεμένοι χάνουν τό δρόμο, τόν ὁδηγό καί τό μυαλό, τότε μόνον ὁ Χριστός φαίνεται, κανεῖς ἄλλος. Οἱ πιά ἀόρατοι στά χρόνια τῆς ἀμαρτωλῆς εἰρήνης, στά χρόνια τοῦ αἱματοβαμμένου πολέμου γίνονται πιά ὄρατοί. Ὅταν τό σκοτάδι εἶναι βαθύ, τότε ὁ Χριστός τό φωτίζει. Ὅταν ἡ δυστυχία εἶναι μεγάλη, τότε ὁ Χριστός δίνει τήν παρηγοριά. Ὅταν ὁ τόπος εἶναι ἀνηφορικός καί ἀπόκρημνος τότε ὁ Χριστός ὁδηγεῖ στό σωστό δρόμο. Ὅταν τό δρεπάνι θερίζει τούς ἀνθρώπους, τότε ἔρχεται ὁ Ζωοποιός Χριστός. Κανεῖς δέν τό δοκίμασε, δέν τό ἔνιωσε, οὔτε τό γνώρισε, ὅπως ὁ λαός μας. Σ' αὐτό ὁ λαός μας θά μπορούσε νά ἀποτελέσει δάσκαλο τῆς Εὐρώπης. Ἀμήν.

* * *

***Μόνο μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ
μπορεῖ νά θεωθεῖ ὁ ἄνθρωπος***

Οἱ εὐρωπαῖοι ἄνθρωποι ἄν καί βαπτισμένοι στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὑποτάχθηκαν στόν διάβολο, ἀρνούμενοι τόν Χριστό, γιά νά πάρουν τό παράσημο πού θά τοὺς ἔκανε θεούς. Καθένας τους ἀρνήθηκε τόν Χριστό, ἔφτυσε τό σταυρό, γονάτισε στό διάβολο καί ἀμέσως πῆρε τίτλους, λόρδος, βαρόνος, στρατηγός...

Οἱ εὐρωπαῖοι μέχρι τελευταίου γράμματος ἐκπλήρωσαν τίς ὑποχρεώσεις τους ἀπέναντι στό διάβολο, ἀρνούμενοι τόν Χριστό.

Ὁ διάβολος ἀπό τήν πλευρά του δέν πραγματοποίησε οὔτε μία ὑπόσχεσή του. Γιατί ὁ διάβολος δέν ἐκπληρώνει τίς ὑποχρεώσεις του ἀπέναντι στοὺς ἄνθρώπους, μόνο τοὺς ὑποχρεώνει καί τοὺς ὑπόσχεται. Ὁ διάβολος ἔδωσε ψευτική ὑπόσχεση στήν Εὐρώπη πώς θά κάνει τοὺς εὐρωπαίους ἄνθρώπους θεούς, μέ τήν προϋπόθεση νά τόν προσκυνοῦν. Οἱ εὐρωπαῖοι τόν προσκύνησαν ἀλλά ἐκεῖνος δέν τοὺς ἔκανε θεούς ἀλλά δαίμονες. Αὐτή ἦταν ἡ ἀπάτη του...

* * *

Μόνον ἓνας εἶναι ὁ μοναδικός ἀληθινός Θεός

Τί εἶναι ὁ ἄθεος πολιτισμός; Εἶναι τά ἔργα τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀνθρώπινη περηφάνεια, ἡ πολύχρωμη σκόνη τήν ὁποία οἱ ἄνθρωποι μαζεύουν καί προσέχουν, ἀλλά ὁ ἀέρας τοῦ χρόνου τήν σκορπίζει σάν στάχτη.

Τί είναι ο πολιτισμός όταν συγκρίνεται με τό Θεό; Καπνός και στάχτη, παιδικό παιχνίδι.

Τί είναι ο πολιτισμός σέ σύγκριση με τόν άνθρωπο; Μηδέν. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζωντανό πλάσμα καί ἔργο τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ οἱ πολιτισμοί εἶναι μηχανική δημιουργία, χωρίς ζωή, ἀνθρώπινο ἔργο. Ὁ Θεός μέ πάρα πολύ αὐστηρό τρόπο τιμώρησε τούς λαούς, οἱ ὁποῖοι λάτρευαν τίς δικές Του δημιουργίες: Τόν ἥλιο, τό φεγγάρι, τά ἀστέρια, τά ζῶα, τά δέντρα, τίς πέτρες. Πῶς νά μήν τιμωρήσει ἐκείνους πού λατρεύουν τά ἀνθρώπινα ἔργα, πού εἶναι ἀσήμαντα σέ σύγκριση μέ τά ἔργα τοῦ Θεοῦ;

Τί εἶναι πολιτισμός; Εἶναι χρωματιστό χαρτί ἢ πελεκημένο δέντρο, ἢ σμιλευμένη πέτρα, ἢ σωρός ἀπό πέτρες, ἢ ἕνα ποίημα ἢ ἕνα σχέδιο ρούχου, ἢ μία ἀτμομηχανή, ἢ μία ἠλεκτρική μηχανή, ἢ μία μαγνητική μηχανή ἢ ἕνας δρόμος. Αὐτά εἶναι πολιτισμός καί τίποτε ἄλλο. Σ' αὐτά προσκύνησαν οἱ Εὐρωπαῖοι θεωρώντας τα θεότητες μέ τήν παρακίνηση τῶν Ἑβραίων. Στό μυαλό αὐτῶν τῶν νέων εἰδωλολατρῶν ὑπάρχει ὁ λογισμός πῶς δέν εἶναι τίποτε νά σκοτώσει κανεῖς ἕναν ἄνθρωπο, εἴτε ἕνα ἑκατομμύριο ἀνθρώπους ἀλλά εἶναι κακό νά σπάσει κανεῖς ἕνα ἄγαλμα ἀπό μάρμαρο, ἕνα ἔργο τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Στό μυαλό αὐτῶν τῶν νέων εἰδωλολατρῶν θεωρεῖται πῶς δέν εἶναι τίποτε, ἂν κάποιος ξεκινήσει ἕνα πόλεμο, κάψει χωριά, πόλεις καί μέ τήν πείνα, τή φωτιά, τό σπαθί, καταστρέψει ὀλόκληρους λαούς. Ἄν ὅμως κάποιος κάψει ἕνα πίνακα ζωγραφικῆς, εἴτε κάποιος καταστρέψει μία βιβλιοθήκη μέ ἕνα ἑκατομμύριο ἀθεϊστικά βιβλία εἶναι ἄγριος, εἶναι ἀληθινά ἄθεος, ἐπειδή δέν σεβάστηκε τή μοναδική θεότητά τους, τόν πολιτισμό....

***Χωρίς τόν Θεό ή άνθρωπότητα θά όδηγηθεϊ
στόν παραλογισμό***

Ἄν οἱ Εὐρωπαῖοι πρῶτα ἔψαχναν τόν οὐράνιο Πατέρα καί ἀναζητοῦσαν πρὶν ἀπό ὅλα τήν Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ὅλα τὰ ὑπόλοιπα θά τοὺς δίνονταν καί τότε ὅλοι τους θά ἦταν χαρούμενοι. Μὲ τή χαρά τους θά φώτιζαν ὅλο τόν μὴ χριστιανικό κόσμο, θά δόξαζαν τό Θεό καί λόγω αὐτοῦ ὅλοι οἱ λαοί στή γῆ θά ἀρνιόντουσαν τὰ εἰδῶλα καί θά ἔσπευδαν νά βαπτιστοῦν, νά γίνουν μέλη τοῦ θεϊκοῦ εὐρωπαϊκοῦ χοροῦ.

Καί ὅμως οἱ Εὐρωπαῖοι πῆραν λανθασμένο δρόμο, μακριά ἀπό τόν Χριστό. Σκοτώνονται, παλεύοντας γιά ψομί καί πάντα εἶναι πεινασμένοι. Παρανόησαν, ἀρπάζουν αὐτό πού δέν τοὺς ἀνήκει καί πάλι δέν τοὺς εἶναι ἀρκετό.

Ἡ Εὐρώπη διαβάζοντας βιβλία γιά νά ἀποκτήσει περισσότερες γνώσεις τυφλώθηκε, βάρυνε τό νοῦ της μέ τό βάρος τῶν γνώσεων καί κατέληξε πιό ἀνόητη, πιό σκοτεινή, πιό φτωγή. Συνήθισε νά ψάχνει τό ψομί, τήν εὐτυχία, τή γνώση, μακριά ἀπό τόν οὐράνιο Πατέρα, μακριά ἀπό τό δρόμο τοῦ Χριστοῦ.

Ἄπό ὅλα αὐτά, εἶναι φανερό πῶς οἱ πόλεμοι στήν Εὐρώπη προῆλθαν ἀπό τόν πόλεμο τῆς Εὐρώπης ἐναντία στό Χριστό.

Ὅλη ἡ δυστυχία καί ὅλη ἡ ἀδιαντροπία τῆς Εὐρώπης προῆλθε ἀπό τήν ἄρνηση τοῦ Χριστοῦ.

Καί αὐτό δέν συνέβη πρόσφατα, ἀλλά ἀπό παλιά. Ἄπό τότε πού ὁ πάπας ἔκανε τόν Χριστό μισητό στοὺς ἀνθρώπους καί ὁ Λούθηρος ἐρμήνευσε λανθασμένα τή διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ.

Παρόλα αυτά ἔμεῖς δέν χαιρόμαστε μέ τή δυστυχία τῶν ἄλλων. Εὐχόμαστε στούς Εὐρωπαίους, μέ ὅλη τήν καρδιά μας νά ξαναβροῦν τήν ἀλήθεια καί τό σωστό δρόμο. Νά ἐπιστρέψουν στό Χριστό, ὄχι ὅμως στόν Χριστό μέ τόν παπισμό, οὔτε στόν Χριστό μέ τό λουθηρανισμό. Νά ἐπιστρέψουν στόν Χριστό τῶν προπατόρων τους. Νά ἐπιστρέψουν στό Χριστό πού σέβονταν οἱ προπάτορές τους γιά χίλια χρόνια μαζί μέ τούς δικούς μας ὀρθόδοξους προγόνους.

Ἐνα βλάπτει τήν Εὐρώπη ἰδιαίτερα: Τό γεγονός ὅτι περιφρονεῖ τούς προγόνους της. Ὁ Θεός ἔδωσε τήν ἐντολή: *Τίμα τόν πατέρα σου καί τήν μητέρα σου...*, ἵνα εὖ σοί γένηται καί ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπί τῆς γῆς (Δευτ. 5, 16)....

Γιά ποιό λόγο ὁ λαός μας καταστράφηκε; Καταστράφηκε, ἐπειδή ἀπομακρύνθηκε ἀπό τούς πατέρες μας καί ἀκολούθησε τούς ἄθεους καί αἰρετικούς Εὐρωπαίους. Ἀφοῦ τώρα αὐτό τό ξέρομε, ἄς προσέχουμε ποιό δρόμο θά πάρουμε στή συνέχεια. Ἀμήν.

* * *

Ἡ σύγχρονη Εὐρώπη ἀποτελεῖ τόν νέο πύργο τῆς Βαβέλ

Ἡ σύγχρονη Εὐρώπη ἀποτελεῖ τόν νέο πύργο τῆς Βαβέλ. Ἐκεῖνος ὁ πρῶτος πύργος τῆς Βαβέλ τόν ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι ἔχτισαν μέ τοῦβλα, ἦταν σημάδι καί πρόδρομος τοῦ μεγαλύτερου πύργου τῆς Βαβυλώνας, πού εἶναι ἡ σύγχρονη Εὐρώπη.

Πῶς προέκυψε αὐτό; Ἐπειδή οἱ Εὐρωπαῖοι παράκουσαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί ὑπάκουσαν στίς ἐντολές τοῦ ἀνθρώπου. Ἐγκατέλειψαν τίς καθαρές, διά-

φανες πηγές τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἀπό τίς ὁποῖες πήγασαν καθαρά καί διάφανα ποτάμια καί βρῆκαν θολές πηγές ἀπό τίς ὁποῖες πηγάζουν θολά ποτάμια πού δηλητηριάζουν, ἀρρωσταίνουν, σκοτώνουν τή ψυχή.

Ἀπό τότε πού στόν οὐρανό ὑπάρχουν ὁ ἥλιος καί τά ἀστέρια καί ἀπό τότε πού στή γῆ ὑπάρχουν ἄνθρωποι καί λαοί πάντα ξεχώριζε τό θεϊκό πάνω ἀπό τό ἀνθρώπινο. Περισσότερο ἐκτιμήθηκε ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπό τά λόγια ὄλων τῶν ἀνθρώπων καί οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ ἴσχυσαν περισσότερο ἀπό τίς ἐντολές τῶν ἀνθρώπων, πού ἔζησαν σ' αὐτόν τόν κόσμο. Τά δόγματα τῆς πίστεως καί οἱ τρόποι συμπεριφορᾶς ἔμειναν σταθερά μπροστά στά ἀνθρώπινα μάτια σάν τά ἀστέρια στόν οὐρανό. Ὅσο ἡ Εὐρώπη εἶχε καθαρό μυαλό, τή φωτίζουν τά δόγματα τοῦ Θεοῦ, ὅπως φωτίζουν τά ἀστέρια τόν οὐρανό. Τά δόγματα τοῦ Θεοῦ εἶναι: Τό δόγμα γιά τόν Ἕνα, Μοναδικό Θεό, τό δόγμα γιά τήν ἐνσάρκωση τοῦ Θεοῦ καί τή γέννησή του ἀπό τήν Παναγία Παρθένο Μαρία, καί τό δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδας. Αὐτά τά δόγματα καί ὅλα τά ὑπόλοιπα δόγματα τῆς πίστεως ὑπῆρξαν πηγές ἀπό τίς ὁποῖες πήγασαν ποτάμια ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς. Ἀπό αὐτή τήν καθαρή πηγή πήγασαν ποτάμια ἐντιμότητας, ἐλεημοσύνης, καλοσύνης, ἀγάπης, ὑπομονῆς, θυσίας γιά τό Χριστό καί γιά τόν πλησίον.

Ὅμως στή συνέχεια ἐμφανίστηκαν πολλοί ἄνθρωποι ὄχι ἀπό τό Θεό ἀλλά ἀπό τόν ἐχθρό τοῦ Θεοῦ γιά νά σπείρουν μία ἄλλη ἐπιστήμη στήν Εὐρώπη. Φύτρωσε τό ἀγριόχορτο, τό ὁποῖο μέ τά δηλητήριά του ἔπνιξε ὅλα ὅσα ἦταν θεϊκά καί ἀνθρώπινα στόν εὐρωπαϊο ἄνθρωπο....

* * *

***Ἀμαθείς εἶναι οἱ ἄνθρωποι,
πού δέν γνωρίζουν τόν Θεό καί τή δύναμή Του***

Ἡ σφραγίδα τῆς ἀπελπισίας εἶναι ἡ αὐτοκτονία. Ἄναρωτιέστε, γιατί ὑπάρχει τόση ἀπελπισία καί γιατί ὑπάρχουν τόσοι ἀπελπισμένοι στήν ἐποχή μας; Ἀπό τό ἄδειασμα τοῦ μυαλοῦ καί τήν ἐρημιά τῆς καρδιάς. Ὁ νοῦς δέ σκέφτεται τό Θεό καί ἡ καρδιά δέν ἀγαπάει τό Θεό. Ὅλος ὁ κόσμος δέν μπορεῖ νά γεμίσει τό ἀνθρώπινο μυαλό, αὐτό μπορεῖ μόνο ὁ Θεός νά τό κάνει. Χωρίς τό Θεό ὁ νοῦς εἶναι πάντα ἄδειος καί ὅλες οἱ γνώσεις πού μπαίνουν στό μυαλό πέφτουν στήν ἄβυσσο. Ἡ ἀγάπη ὅλου τοῦ κόσμου δέν μπορεῖ νά γεμίσει τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ἐπειδή ἡ καρδιά νιώθει πώς ἡ κοσμική ἀγάπη ἀλλάζει καί εἶναι σάν τήν παλίρροια καί τήν ἄμπωτη τῆς θάλασσας. Ἀδερφοί μου, καί τό μυαλό καί ἡ καρδιά μας ἀνήκουν στό Θεό καί μόνο ὁ Θεός μπορεῖ νά τά γεμίσει μέ τή δύναμή Του: Νά τό γεμίσει μέ τή δική Του χαρούμενη σοφία, μέ τήν πίστη καί τήν ἀγάπη.

–Χωρίς τό Θεό ὅλα εἶναι ἀμάθεια.

–Χωρίς τό Θεό ὅλα εἶναι στεναχώρια.

–Χωρίς τό Θεό ὅλα εἶναι ἀπελπισία....

* * *

***Ὁ Κύριος χτυπάει τό λαό μας,
γιά νά τόν καθαρίσει ἀπό τίς ξένες κάμπιες***

Ἡ Εὐρώπη εἶναι αἴρεση. Ἡ χριστιανική αἴρεση εἶναι χειρότερη ἀπό τήν εἰδωλολατρία. Ἐπειδή ἡ ἐμ-

πειρία ἐπιβεβαίωσε πὼς εἶναι πιό εὐκόλο νά πάρουμε μέ τό μέρος τοῦ Χριστοῦ τούς εἰδωλολάτρες παρά τούς αἰρετικούς. Μέχρι τή στιγμή πού ἐμεῖς θά ὀνομαζόμαστε Ὁρθόδοξοι δέν εἶναι καλό νά ἔχουμε τούς αἰρετικούς γιά παράδειγμα. Ἡ ἀποστολή τῶν ὀρθόδοξων λαῶν δέν εἶναι νά τρέμουν μπροστά στούς αἰρετικούς λαούς, ἀλλά ἀποστολή τους εἶναι νά τούς φέρουν στό σωστό δρόμο.

Στήν ἐποχή μας ἀποσυντίθεται καί σαπίζει ὅ,τι εἶναι αἰρετικό. Ἄς ξεσηκωθοῦν οἱ ὀρθόδοξοι λαοί καί ἄς παίξουν δυνατά τίς σάλπιγγες στούς αἰρετικούς γιά νά ἐπιστρέψουν στήν ἀλήθεια καί στήν τιμότητα. Αὐτό εἶναι τό ἀποστολικό ἔργο τοῦ καιροῦ μας. Ἄν θά τό κάνουμε αὐτό, θά μᾶς εὐλογήσει ὁ Χριστός, ὁ Θεός μας, στόν ὁποῖο ἄς εἶναι ἡ δόξα, εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

* * *

***Οἱ ἄθεοι ἄνθρωποι ἀγάπησαν περισσότερο
τό σκοτάδι ἀπό τό φῶς καί τό δρόμο τοῦ σατανᾶ
ἀπό τό δρόμο τοῦ Χριστοῦ***

Μόλις οἱ ἄνθρωποι ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τό Θεό, φανερώθηκε ὁ σατανᾶς στόν ἀγωνιστικό χῶρο γιά νά ἐξαγριώσει τούς ἀτομικιστές ἐναντίον τῶν σοσιαλιστῶν. Ἔτσι καί ὁ ἀτομικισμός καί ὁ σοσιαλισμός ἀποτελοῦν θηριώδεις ὀνομασίες τῆς σατανιστικῆς ἀνθρωπότητας. Ὁ ἀτομικισμός καί ὁ σοσιαλισμός πού πήρανε τή θέση τῶν παλαιότερων ὀνομασιῶν τοῦ ἀνθρώπου. Τοῦ ἀνθρώπου ὡς ναοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί τῆς κοινωνίας ὡς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί λέμε ὅπως καί ὁ Ἀπόστολος

τοῦ Θεοῦ πὼς τὸ πρόσωπο τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ γιὰ τὴν κοινωνία λέμε πὼς εἶναι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ. Καὶ τὰ δύο εἶναι ἱερά καὶ ἅγια. Καὶ τὰ δύο εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Θεοῦ. Ναί, εἶναι καλὸ καὶ πρέπει κανεὶς νὰ σέβεται καὶ τὰ δύο, δηλαδή τὸν χριστιανὸ ὅπως τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ καὶ τὴν κοινωνία τῶν χριστιανῶν σάν τὴ σὺναξη θεῶν. Ἡ πατρότητα τοῦ Θεοῦ κάνει τοὺς ἀνθρώπους τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅσον ἀφορᾷ τὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεό, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους κάνει τοὺς ἀνθρώπους ἀδελφια....

* * *

***«Τὸ ψέμα εἶναι τὸ καταφύγιό σας
καὶ ἡ ἀπάτη τὸ σκέπαστρο!»***

Οἱ Εὐρωπαῖοι οἰκοδόμησαν τὴν ἔνωση μὲ τὸ θάνατο καὶ ἔκαναν τὸ συμβόλαιο μὲ τὸν πάπα. Αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ ξεκάθαρο γεγονὸς στὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου τὰ τελευταῖα διακόσια χρόνια. Ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη μυρίζει θάνατο. Τὰ εὐρωπαϊκὰ πανεπιστήμια κηρύττουν τὸ θάνατο. Οἱ εὐρωπαῖοι λογοτέχνες κηρύττουν τὸ θάνατο, οἱ πολιτικοὶ τοὺς δουλεύουν γιὰ τὸ θάνατο, οἱ δάσκαλοί τοὺς σπέρνουν τὸ θάνατο στὴ ψυχὴ τῶν νέων. Ἡ Εὐρώπη δὲν θέλει νὰ ξέρει γιὰ τὴ ζωὴ μετὰ τὸ θάνατο....

Ἀδερφοί μου, ἡ τραγωδία τῆς Εὐρώπης βρίσκεται σ' αὐτό, δηλαδή στὸ γεγονὸς ὅτι ἀρνήθηκε τὸ Βασίλειο τῆς αἰώνιας ζωῆς. Ἐχτισε τὴν ἔνωση μὲ τὸ θάνατο καὶ μόλις δέθηκε μὲ τὸ θάνατο, δέθηκε καὶ μὲ τὸν Ἄδη....

***Ἡ μετάνοια πρέπει νά εἶναι ἀληθινή,
γιά νά συγχωρέσει ὁ Θεός τίς ἁμαρτίες μας***

Εἰρήνη, εἰρήνη, εἰρήνη! Φωνάζουν οἱ κυβερνητες καί οἱ λαοί τους σκοτώνονται πολεμώντας, ἐπειδή μι-
λᾶνε γιά εἰρήνη χωρίς Θεό.

Ψομί, ψομί, ψομί! Φωνάζουν οἱ ἐπιστήμονες τῆς
εὐρωπαϊκῆς οἰκονομίας καί οἱ λαοί τους πεινᾶνε, γι-
ατί ζητοῦν ψομί χωρίς τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Νόμοι, νόμοι, νόμοι! Φωνάζουν οἱ καθηγητές τοῦ
εὐρωπαϊκοῦ δικαίου καί τῆς δικαιοσύνης καί οἱ λαοί
τους κάνουν παρανομίες κάθε μέρα καί κάθε στιγμή,
γιατί συντάσσουν δικούς τους νόμους καί ὄχι θεϊ-
κούς....

Ἡ νέα Εὐρώπη ἔσπασε τίς πλάκες τοῦ μωσαϊκοῦ
νόμου, παράκουσε τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Καταπά-
τησε τό νόμο τῆς ἠθικῆς, βρῆκε τούς ψεύτικους νό-
μους τῆς φύσης καί ἔβαλε αὐτούς τούς νόμους σάν θη-
λιά στό λαιμό τῶν ἀνθρώπων. Ἄγνόησε τούς νόμους
πού ὑπῆρχαν σάν ἀνύπαρκτους. Ἀρνήθηκε σάν νά
μὴν ὑπῆρχε, τόν μοναδικό νόμο πού ἰσχύει, πού δόθη-
κε ἀπό τό Θεό, τόν νόμο τῆς ἠθικῆς. Ὀνόμασε νόμο
κάθε τί πού δέν προέρχεται ἀπό τό Θεό.

Ἦταν ἄραγε δυνατόν ὁ Θεός νά δώσει νόμους στή
μουγκή φύση καί ὄχι στόν ἔλλογο ἄνθρωπο; Ἔτσι
παρακίνησε ὁ αἰώνιος Ἰούδας τούς εὐρωπαίους λογο-
τέχνες νά γράψουν τό ψέμα μέ τό ψεύτικο μολύβι.

Ἐγραψαν ψέματα σέ μορφή ποιημάτων, γιά νά
χαθεῖ ἡ ἀγνότητα καί γιά νά ὀδηγηθεῖ ἡ βαπτισμένη
εὐρωπαϊκὴ νεολαία στήν ἁμαρτία.

Ἐγραψαν τό ψέμα στή μορφή τοῦ μυθιστορήματος, γιά νά τυφλώσουν τά μάτια τῶν εὐρωπαίων γιά τόν οὐρανό καί γιά τά οὐράνια πνεύματα καί γιά νά τούς γλυκάνουν τό χῶμα καί ὅλα ὅσα εἶναι στήν ἐξουσία τοῦ θανάτου.

Ἐγραψαν τό ψέμα στή μορφή τῆς ἱστορίας καί ἔθεσαν τίς τυφλές δυνάμεις τῆς φύσης, πού εἶναι μηχανές στά χέρια τοῦ Θεοῦ, πιο πάνω ἀπό τό Θεό. Μ' αὐτόν τόν τρόπο ἐξηγοῦσαν τίς τύχες τῶν λαῶν καί ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας –μέ τίς μηχανές τοῦ Θεοῦ καί ὄχι μέ τό Θεό. Λέγοντας ψέματα, δόξασαν ἕνα λαό καί ὑποτίμησαν τόν ἄλλο, ἐξόργισαν τόν ἕνα λαό ἐναντίον τοῦ ἄλλου λαοῦ καί τά παιδιά ἐναντίον τῶν γονιῶν.

Ἐγραψαν τό ψέμα στή μορφή τῆς φιλοσοφίας, καί ἕνα περήφανος ἄνθρωπος προσπάθησε νά ἐξηγήσει πῶς δημιουργήθηκε ὁ κόσμος, τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, καί ποιό τό τέλος του. Σάν νά μήν μίλησε ὁ Θεός πρίν ἀπό αὐτούς, σάν νά μήν τά ἔλεγε ποτέ ὁ Θεός πρίν ἀπό αὐτούς καί σάν νά μήν τά ἀποκάλυψε στούς ἀνθρώπους διά μέσου τῶν δικαίων προφητῶν Του καί διά μέσου τοῦ Υἱοῦ Του!

Στό τέλος ἔγραψαν τό ψέμα γιά τούς τάχα φυσικούς νόμους καί ἐνάντια τῶν ἠθικῶν νόμων τοῦ Θεοῦ. Ἐγραψαν ψέματα καί ἀδικίες. Κανείς ἀπό τούς ἀνθρώπους δέν τούς ζήτησε νά ἀπαντήσουν σ' αὐτά πού ἔγραψαν, ἀφοῦ οἱ λαοί τῆς Εὐρώπης ἔγιναν ἀδύναμοι καί δέν τολμοῦσαν νά ἀντιδράσουν στούς παραφουσκωμένους ἄρχοντές τους. Καί ὅταν αὐτοί οἱ παραφουσκωμένοι ἄρχοντες, σκοτεινοί σάν τή νύχτα πέταξαν τό νόμο τοῦ Θεοῦ στή φωτιά, αὐτοί οἱ ἴδιοι οἱ ἄρχοντες δημιούργησαν τόν νέο, ἠθικό νόμο:

– Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά πιστεῦει ἐλεύθερα ἢ νά μὴν πιστεῦει στὸν ἕνα Θεό ἢ σέ ἕκατό θεούς.

– Μπορεῖ ἐλεύθερα ὁ καθένας νά προσκυνᾷ τὰ εἶδωλα τὰ φτιαγμένα ἀπὸ ἀσῆμι, χρυσό, ξύλο, χαρτί.

– Δέν θά ὀδηγηθεῖ στὸ δικαστήριο ἐκεῖνος πού θά προσβάλλει τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ θά ὀδηγηθεῖ στὸ δικαστήριο ἐκεῖνος, πού θά προσβάλλει τὸ φύλακα στὸ δρόμο.

– Τὰ τέκνα πρέπει νά ἀρνηθοῦν τὴν πίστη τῶν γονέων τους, νά μὴν τοὺς ὑπακοῦν, νά μὴν τοὺς σέβονται, ἀλλὰ νά φεύγουν ὅσο τὸ δυνατό πιο γρήγορα ἀπὸ αὐτούς.

– Ἡ Κυριακή δέν εἶναι γιορτὴ ἀλλὰ μία μέρα σάν τίς ἄλλες καὶ αὐτὴ τὴ μέρα μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ξεκουράζει τὸ σῶμα του καὶ νά τρώει καλύτερα ἀπὸ τίς ἄλλες μέρες.

– Μπορεῖ κανεὶς ἐλεύθερα νά σκοτώσει ὅποιον εἶναι ἐναντίον τῶν δικῶν του προσωπικῶν ἢ πατριωτικῶν συμφερόντων.

– Ἡ μοιχεία καὶ ἡ ἀκολασία εἶναι ἴση μέ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου.

– Ἡ κλοπὴ εἶναι κάτι σχετικὸ καὶ θά κρίνεται ἀνάλογα μέ τίς συνθῆκες.

– Ἡ βλασφημία εἶναι ἀναγκαία γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κοινωνίας.

Ὅριστε ἀδερφοί μου, γιὰ ποιό λόγο ξέσπασε ὁ Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος. Ὁ Θεός ὀργισμένος, ταρακούνησε τὴ γῆ γιὰ νά ἀποτινάξει τὸ βᾶρος ἀπὸ τὴ ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς Εὐρώπης.

Ἄραγε θά αἰσθανθοῦν πόνον ἀπὸ τὸ σεισμό τοῦ πολέμου, θά καταλάβουν γιὰ ποιό λόγο τοὺς χτύπησε ὁ Θεός μέ πόλεμο; Θά συνέλθουν καὶ θά ἀρνηθοῦν τοὺς

ἄδικους νόμους τους; Θά ξαναγυρίσουν στὸν αἰώνιο ἠθικό νόμο τοῦ Θεοῦ; Θά ἐπιτρέψουν στοὺς ψευδο-λογοτέχνες νά συνεχίζουν νά γράφουν ψέματα μέ τό ψεύτικο μολύβι τους καί νά σκοτεινιάζουν τό φῶς τοῦ Θεοῦ στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ;

Τό θέλουν αὐτό ἢ δέ τό θέλουν; Ἄπό αὐτό θά ἐξαρτηθεῖ ἡ εὐτυχία καί ἡ δυστυχία, ἡ σωτηρία ἢ ἡ καταστροφή τῆς μελλοντικῆς Εὐρώπης. Μέχρι τώρα στό λαό μας ξεκάθαρα φαίνονταν τά σημάδια τῆς μετάνοιας, τά σημάδια πῶς ἔχει συνέλθει.

* * *

«Ὁ σύγχρονος πύργος τῆς Βαβέλ»

Ὁ πύργος τῆς Βαβέλ! Διαβάσατε στήν Ἁγία Γραφή γιά τόν πύργο τῆς Βαβέλ; Ἔλκος τῆς γῆς! Ἔλκος τῆς ἀνθρωπότητας μετά τόν κατακλυσμό τοῦ Νῶε. Ὁσο οἱ ἄνθρωποι ἦταν ἀνήθικοι πρὶν τόν Κατακλυσμό τόσο μετά τόν Κατακλυσμό ἦταν ἄθεοι. Πότε πρόλαβαν; Πότε πρόλαβαν νά ξεχάσουν τό Θεό, οἱ ἀπόγονοί τοῦ Νῶε; Ὁ Νῶε ἦταν ὁ μοναδικός πού σώθηκε ἀπό τό Θεό μετά τόν Κατακλυσμό, λόγω τῆς πίστεως του καί τῆς δικαιοσύνης του. Ὁ Κατακλυσμός, ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ δέν βοήθησε καθόλου τοὺς ἀπογόνους τοῦ Νῶε; Βοήθησε κάποιους –ποτέ ὁ κόσμος δέν ξέμεινε ἀπό δίκαιους ἀνθρώπους– ἀλλά πολλούς δέν τοὺς βοήθησε. Τότε αὐτοί οἱ πολλοί ἀποφάσισαν νά χτίσουν τόν πύργο τῆς Βαβέλ γιά νά δοξαστοῦν, λέγοντας τά ἐξῆς: Ἔς χτίσουμε γιά τόν ἑαυτό μας πόλη καί πύργο τοῦ ὁποίου ἡ κορυφή θά φτάνει μέχρι τόν οὐρανό, γιά νά δοξαστοῦμε προτοῦ διασκορπιστοῦμε στή γῆ (Γέν. 11, 4).

Τί σημαίνουν αὐτά τὰ λόγια; Ὃταν ἔλεγαν πὼς θὰ χτίσουν τὴν πόλη, σημαίνει πὼς ἤθελαν νὰ ρυθμίσουν ὅλη τὴν προσωπική, καὶ τὴν κοινωνική ζωὴ τους χωρὶς τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ὃταν εἶπαν πὼς θὰ χτίσουν πύργο μέχρι τὸν οὐρανὸ, ἔδειξαν πείσμα στὸν οὐράνιο Θεό, ἐμπιστευόμενοι περισσότερο τὶς δυνάμεις τους παρά Αὐτόν. Ὃταν εἶπαν γιὰ νὰ δοξαστοῦμε, σημαίνει πὼς ἐπιθύμησαν νὰ δοξαστοῦν ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, ἐπιθύμησαν νὰ τοὺς θαυμάζουν οἱ ἄνθρωποι, ἐπιθύμησαν οἱ ἄνθρωποι νὰ ὑποκλίνονται μπροστὰ τους. Ὃταν εἶπαν νὰ μὴ διασκορπιστοῦν, αὐτό σημαίνει πὼς ἤθελαν νὰ τακτοποιήσουν τὴ ζωὴ τους σύμφωνα μὲ τὴ θέλησή τους καὶ σύμφωνα μὲ τὰ σχέδια τους, μὴ δίνοντας σημασία στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Μὲ μία λέξη: Ὃλα τὰ ἔκαναν γιὰ τὴ δική τους δόξα σὲ πείσμα τοῦ Θεοῦ.

Ἄν θέλετε νὰ ξέρετε, τί ὄψη εἶχαν αὐτοὶ οἱ ἀπόγονοὶ τοῦ δίκαιου Νῶε, οἱ ὁποῖοι τόσο γρήγορα ξέχασαν τὸ Θεό, γυρίστε ἀπὸ τὴν Ἀνατολή στὴ Δύση καὶ κοιτάξτε τὸ σύγχρονο πύργο τῆς Βαβέλ. Οἱ στόχοι τοῦ χτισίματος τοῦ ἀσιατικοῦ πύργου τῆς Βαβέλ καὶ τοῦ σύγχρονου πύργου εἶναι ὁλόιδιοι. Ἡ ἴδια ἀρρώστια καὶ στοὺς παλιούς καὶ στοὺς σύγχρονους χτίστες: Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸ Θεό. Τὸ κίνητρο καὶ στίς δύο περιπτώσεις ἦταν: Προσωπική καὶ ἐθνικιστική δόξα, ἐναντίωση στό Θεό καὶ στοὺς ἀνθρώπους πού πιστεύουν στό Θεό. Οἱ στόχοι τοῦ χτισίματος ἦταν: Νὰ κάνουν τοὺς ἑαυτοὺς τους θεούς, νὰ ρυθμίζουν τὰ πάντα μὲ τὴ λογική, χωρὶς νὰ δίνουν καμία σημασία στὸν Δημιουργό τους.

Τέσσερις εἶναι οἱ τοῖχοι τοῦ νέου πύργου τῆς Βαβέλ: Ὁ πρῶτος τοῖχος εἶναι ἡ ἐπιστήμη, ὁ δεύτερος

είναι ή βιομηχανία, ό τρίτος τοίχος είναι ή πολιτική και ό τέταρτος τοίχος είναι ό έγωκεντρισμός.

Καί οί τέσσερις τοίχοι δέν έχουν τήν εύλογία του Θεού και είναι ένάντια στό Θεό. Είναι σκοτεινοί σάν νύχτα χωρίς άστέρια και φεγγάρι. Σ' αυτό τόν πύργο κατοικοῦν κάποιοι σκοτεινοί άνθρωποι στους όποιους τό σκοτάδι είναι πιό αγαπητό και από τό φῶς. Από όποιαδήποτε πλευρά του πύργου και νά σταθείτε, θά ακούσετε νά φιλονικοῦν. Μπροστά στον τοίχο των έπισημόνων θά ακούσετε παραμύθια για τόν κόσμο και τόν άνθρωπο και τόση φασαρία πού θά βιαστείτε νά φύγετε μακριά. Άν βρεθείτε στον τοίχο της βιομηχανίας, πάλι θά ακούσετε νά φιλονικοῦν.

Θά δείτε τήν άνοησία πού ύπάρχει στην άχρεία-στη παραγωγή και καβγάδες όσον άφορᾷ τήν έργασία και τήν άμοιβή της. Τά αυτιά σας θά πονέσουν. Άν βρεθείτε μπροστά από τόν τοίχο της πολιτικής, πάλι θά ακούσετε νά καυγαδίζουν. Θά δείτε τήν άνοησία του κάθε πολιτικού, πού προσπαθεί μέ άδικίες σε βάρος άλλων κομμάτων νά προχωρήσει τό δικό του κόμμα και μέ άδικίες σε βάρος άλλων λαών νά δοξαστεί ό λαός του.

Ό καθένας ψάχνει τή δική του άνάσταση πάνω άπό τόν τάφο του άλλου, τή δική του εύτυχία πάνω στην άτυχία του άλλου. Και νά μή μιλάμε για τους καυγάδες των πολιτικών. Γι' αυτούς χρησιμοποιούνται κάθε μέρα βαγόνια χαρτιού για νά τυπωθούν έφημερίδες, οί όποιες γράφουν για τίς κενοδοξίες, τίς ύποκρισίες και τους καυγάδες τους. Στό τέλος, αν πλησιάσετε στον τέταρτο τοίχο, πάλι θά ακούσετε νά φιλονικοῦν. Θά δείτε τήν άνοησία, επειδή ό έγωκεντρισμός από μόνος του είναι ή πιό σκοτεινή άνοησία, ή

αἰτία πολλῶν καβγάδων μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν λαῶν.

Ἐδῶ θά δεῖτε τόν ἐγωκεντρισμό σ' ὅλες τίς μορφές του καί μ' ὅλες τίς ὀνομασίες του: Προσωπικός, ὀμαδικός, βιομηχανικός, πολιτικός, κομματικός καί ἐθνικιστικός. Σκοτάδι χωρίς οὔτε μία ἀκτίνα τοῦ ἡλίου. Φιλονικίες χωρίς τέλος. Ὅλη ἡ ζωή σ' αὐτόν τόν πύργο εἶναι ζωή χωρίς παιδεία, χωρίς χαρά, χωρίς νόημα, χωρίς ἀγάπη. Ἔρχεται στόν ἄνθρωπο ἡ ἐπιθυμία νά φωνάξει: Φύγετε τρέχοντας ἀπό αὐτή τή γῆ πού τήν παράτησε ὁ Θεός καί τήν καταράστηκε.

Οἱ χτίστες δέν μπόρεσαν νά τελειώσουν τόν παλιό πύργο τῆς Βαβέλ. Δέν τούς ἄφησε ὁ Θεός, τούς μπέρδεψε τή γλῶσσα καί δέν μποροῦσαν νά καταλάβουν ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Γι' αὐτό τό λόγο παράτησαν τή δουλειά τους καί διασκορπίστηκαν σ' ὅλο τόν κόσμο, ὅπως τό ἤθελε ὁ Θεός. Καί ἔτσι πραγματοποιήθηκε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ὄχι τό θέλημα τῶν στενοκέφαλων καί σκοτεινῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀπογόνων τοῦ Νῶε.

Ἄδερφοί μου, δέν βλέπετε πῶς ὁ Θεός μπέρδεψε τίς γλῶσσες καί στούς χτίστες τοῦ νέου πύργου τῆς Βαβέλ; Κανένας, κανέναν δέν καταλαβαίνει. Καθένας δικαιολογεῖ μόνο τόν ἑαυτό του καί κατακρίνει τούς ἄλλους. Ὁ καθένας ἀντιμάχεται τό Χριστό καί τόν πλησίον του. Μπορεῖ μία τέτοια πόλη νά ἐπιβιώσει; Μπορεῖ ἕνας τέτοιος πύργος νά φτάσει μέχρι τόν οὐρανό; Μέ τίποτε. Ὁ πύργος γκρεμίζεται καί ἡ πόλη ἐρημώνει. Πραγματοποιεῖται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ὄχι τό θέλημα τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Θεός θά θελήσει, τότε θά σηκωθοῦν ὅλοι οἱ λαοί τοῦ κόσμου ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ νέου πύργου τῆς Βαβέλ καί θά ἔρθουν νά τόν καταστρέψουν συθέμελα.

Καί ὅπως ὅλος ὁ κόσμος γελάει, διαβάζοντας τήν ἱστορία γιά τό χτίσιμο τοῦ πρώτου πύργου τῆς Βαβέλ λέγοντας: Παρ' ὅλο πού εἶχανε τό παράδειγμα τοῦ προπάτορά τους, τοῦ δίκαιου Νῶε, δέν ἀκολούθησαν τό δρόμο του. Ἔτσι θά γελᾶνε καί οἱ μελλοντικές γενιές μέ τούς λαούς τοῦ σύγχρονου πύργου τῆς Βαβέλ καί θά λένε: Εἶχανε τό Χριστό, τό Εὐαγγέλιο, τήν Ἐκκλησία, τούς ἅγιους ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, τούς προπάτορές τους, ἀλλά δέν ἀκολούθησαν τό παράδειγμά τους. Ἀντίθετα τούς γύρισαν τήν πλάτη καί μιμήθηκαν τό παράδειγμα τῶν ἄθεων χτιστῶν τοῦ πρώτου πύργου τῆς Βαβέλ. Ἔτσι ὁ Θεός τούς χτύπησε καί τούς τιμώρησε. Δόξα καί αἰώνια εὐχαριστία. Ἀμήν.

* * *

***Ἡ Εὐρώπη πρόδωσε τόν Θεό
καί πρόδωσε καί ὅλους τούς ἄλλους λαούς***

Σ' ὅλα ὑπάρχει ἓνα τέλος, ἐκτός ἀπό τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Αὐτό ἀποδεικνύεται καί ἀπό τήν ἱστορία τοῦ λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

Καί τό βάθος τῆς θάλασσας μπορεῖ νά μετρήσει κανείς, τόν πόνο ὅμως τοῦ Θεοῦ γιά τούς ἀνθρώπους εἶναι ἀδύνατο νά τόν μετρήσει. Ὁ πόνος τοῦ Θεοῦ γιά τούς ἀνθρώπους φάνηκε στόν ἰδρώτα πού ἔσταζε ἀπό τό μέτωπο τοῦ Χριστοῦ, στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ.

Ὁ Θεός περιμένει καί περιμένει. Τί περιμένει ὁ Θεός; Ὁ Θεός δέν περιμένει πώς ἓνας ἄνθρωπος θά δείξει τό σωστό δρόμο στους λαούς, οὔτε περιμένει πώς ἓνας ἄνθρωπος θά δώσει στους λαούς ἐντολές γιά νά ὑπακούσουν καί νά σωθοῦν. Δέν τό περιμένει ὁ Θεός αὐτό, ἐπειδή αὐτό ἤδη ἔγινε. Ὁ Μεσσίας ἦρθε, ἔ-

δειξε τό δρόμο καί ἔδωσε τό νόμο. Ἄλλον Μεσσία δέν μποροῦν νά περιμένουν οἱ λαοί. Ὁ Θεός δέν περιμένει οὔτε δεύτερο Μεσσία, οὔτε κάποιον ἰδιοφυῆ κυβερνήτη ἢ στρατηγό ἢ σοφό ἄνθρωπο. Ὅλα αὐτά ἔγιναν καί δέν μποροῦν νά παίξουν κανένα σημαντικό ρόλο στήν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Ὁ Θεός στήν ἐποχή μας περιμένει ἕνα λαό, ὄχι ἕναν ἄνθρωπο, ἀλλά ἕνα ὁλόκληρο λαό, ὁ ὁποῖος μέ ὅλη τή καρδιά του θά παραδώσει τόν ἑαυτό του στόν Κύριο καί θά ζεῖ γιά Αὐτόν. Δέν περιμένει ὁ Θεός ἕναν ἄνθρωπο ψηλό σάν τήν ὄροσειρά τῶν Ἰμαλαΐων, νά ὀδηγήσει καί νά σώσει τήν ἀνθρωπότητα. Ὁ Θεός περιμένει ἕνα λαό, ὁ ὁποῖος θά σταθεῖ ἐνώπιόν του μέ ταπεινοφροσύνη, σάν τή μυρμηγκοφωλιά μπροστά στόν ἄνθρωπο. Ὁ Θεός περιμένει ἕνα λαό πού θά προσφέρει στούς ἄλλους λαούς τήν ἀγάπη του, τό φῶς τῆς ἀλήθειας καί θά ἀποτελέσει παράδειγμα καθαρότητος.

Οἱ λαοί, στήν ἐποχή μας, μιμοῦνται τό παράδειγμα τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Εὐρώπη πρόδωσε τόν Θεό καί πρόδωσε καί ὅλους τούς ἄλλους λαούς. Ἀπογοητεύτηκαν ὅλοι οἱ λαοί πολύ ἀπό τήν Εὐρώπη.

Ὁ λαός μας, ἄραγε, θά ἤθελε νά ἀνταποκριθεῖ στήν ὑπομονή τοῦ Θεοῦ; Ὁ Ἅγιος προφήτης Ἡσαΐας ἔγραψε: *Εἶδον τόν Κύριον καθήμενον ἐπί θρόνου ὑψηλοῦ καί ἐπηρμένου, καί πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ, νά τοῦ φωνάζει: Τίνα ἀποστείλω, καί τίς πορεύσεται πρός τόν λαόν τοῦτον;* Καί ἀπάντησε ὁ Ἡσαΐας: *Ἴδού ἐγώ εἰμι· ἀπόστείλόν με* (Ἠσ. 6, 1, 8).

Στό Θεό σήμερα χρειάζεται ὄχι ἕνας ἄνθρωπος, ἀλλά ἕνας λαός. Ὁ Θεός πάλι θέτει τήν ἴδια ἐρώτηση: Ποιόν νά στείλω, ποιός θά πορευτεῖ;...

**Ὁ εἰκοστός αἰώνας
εἶναι ὁ πιό ἄρρωστος αἰώνας τῆς Εὐρώπης**

Ὅπως ὁ ψαράς πού βγαίνει ἀπό ποτάμι, πού εἶναι γεμάτο λάσπη, μυρίζει λάσπη ἔτσι καί ὁ εὐρωπαϊκός πολιτισμός μέ τήν ἐπιστήμη του, μέ τή φιλοσοφία του, τήν τέχνη του, ἀποπνέει λάσπη, μυρίζει ὅπως μυρίζει ἡ γῆ, σάν σκόνη. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ μοναδικός γιατρός γιά τή θεραπεία τῆς ἀρρώστιας της.

Ὁ λόγος, ἡ αἰτία τῆς ἀρρώστιας τῆς κυρτωμένης Εὐρώπης εἶναι ἡ καταπάτηση τοῦ θεϊκοῦ νόμου. Ἡ κυρτωμένη Εὐρώπη καταπάτησε τό νόμο τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τούς γονεῖς εἶναι ἓνας λόγος. Τίποτε ὁ Θεός δέν τιμωρεῖ τόσο πολύ ὅσο τίς ἁμαρτίες τῶν παιδιῶν ἀπέναντι στοὺς γονεῖς τους, ἐπειδὴ αὐτό εἶναι ἁμαρτία ἀπέναντι στὸν οὐράνιο Πατέρα. Ὁ Κύριος εὐλόγησε ἐκείνους πού σέβονται τούς γονεῖς τους, τὸν πατέρα καί τή μητέρα τους, οἱ ὁποῖοι εἶναι σύμβολο τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ καί ἀναθεμάτισε ἐκείνους πού χλευάζουν τούς γονεῖς τους. Ἔτσι συνέβη καί μέ τὸν Χάμ, τό γιό τοῦ Νῶε, πού τιμωρήθηκε, ἐπειδὴ χλευάζε τὸν πατέρα του, τὸν Νῶε.

Τίμα τὸν πατέρα σου καί τή μητέρα σου, αὐτό εἶναι τό κέντρο καί ἡ καρδιά ὅλων τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Ὅποιος δέ σέβεται τὸν πατέρα του καί τή μητέρα του, τούς ὁποίους ἔχει μπροστά του, πῶς θά σεβαστεῖ τὸν Θεό καί Πατέρα του τὸν ὁποῖο δέν βλέπει;

Ἡ ἀρχή τῆς ἀρρώστιας τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ ἔλλειψη σεβασμοῦ τῶν σαρκικῶν καί τῶν πνευματικῶν γονέων. Ἀπό τότε ἄρχισε νά βγάζει καμπούρα στήν πλάτη ὅπως ἡ καμήλα καί ἀπό τότε τό κεφάλι της ἐνώθηκε μέ τά γόνατά της. Γι' αὐτό τό λόγο δέν βλέπει τίποτε θεϊκό, τίποτε οὐράνιο....

***Ὁ Χριστός, ὁ νικηφόρος, θά εἶναι μαζί μας
καί στή χαρά καί στά βάσανα***

Ἀλλά ἐσεῖς νά ἔχετε θάρρος, γιατί ἐγώ τόν ἔχω νικήσει τόν κόσμο! Εἶπε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Νικητής τοῦ σατανᾶ, τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ θανάτου.

*Ἔτσι μίλησε Αὐτός στούς ἀγαπημένους Ἀποστόλους Του καί μετά τήν ἀνάστασή Του τούς εἶπε: **Κι ἐγώ θά εἶμαι μαζί σας πάντα, ἕως τή συντέλεια τοῦ κόσμου** (Μτ. 28, 20).*

*Ἀδερφοί μου, ἄς θυμόμαστε αὐτές τίς δύο φράσεις τοῦ Χριστοῦ: **Μή φοβᾶστε, ἐγώ νίκησα τόν κόσμο! Κι ἐγώ θά εἶμαι μαζί σας πάντα, ἕως τή συντέλεια τοῦ κόσμου.** Στήν ἱστορία ὅλων τῶν λαῶν δέν θυμᾶται κανεῖς νά τόλμησε κάποιος νά πεῖ τέτοια λόγια. Αὐτά τά λόγια δέν εἶναι συνηθισμένα, εἶναι σάν στῦλοι γύρω ἀπό τούς ὁποίους γυρίζει ἡ ζωή ὀλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητας.*

***Ἐγώ νίκησα, ἐγώ θά εἶμαι μαζί σας!** Ἀκοῦστε αὐτά τά λόγια, ἄς τά ἐπαναλαμβάνετε κάθε μέρα στόν ἑαυτό σας καί στά παιδιά σας. Ἄς τά χαράξετε στίς καρδιές σας. Ἀπό ὅλες τίς ἐπιθυμίες σας, ἡ πιό ὑψηλή ἐπιθυμία περιέχεται σ' αὐτά τά λόγια. Ποιόν θά ἀγαπήσετε περισσότερο ἀπό Ἐκεῖνον πού νίκησε τό θάνατο, τό σατανᾶ, τήν ἁμαρτία;*

Ποιόν θά θέλατε ἐσεῖς νά εἶναι μαζί σας σ' αὐτόν τόν ἀγώνα, στό θάνατο καί μετά τό θάνατο, ἄν ὄχι Αὐτόν, τόν Νικητή ὅλων τῶν θλίψεων, ὅλων τῶν φόβων καί ὅλων τῶν ἀδυναμιῶν;

Νά εἶναι κανεῖς Χριστιανός, σημαίνει νά δεχτεῖ στήν καρδιά του αὐτά τά λόγια τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σωτήρα μας καί σύμφωνα μ' αὐτά νά ἐνεργεῖ. Νά εἶσαι

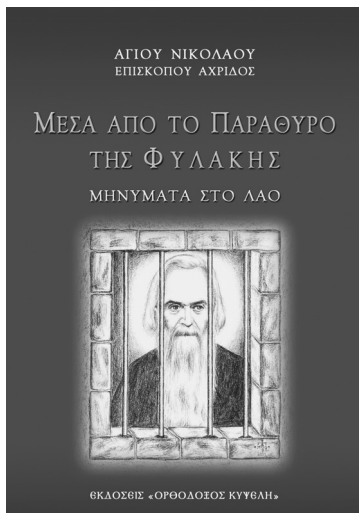
Χριστιανός σημαίνει νά εἶσαι νικητής τῆς κακίας διαμέσου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Νικητῆ. Νά εἶσαι Χριστιανός σημαίνει νά ξέρεις, νά νιώθεις τήν παρουσία τοῦ ζωντανοῦ καί τοῦ νικηφόρου Χριστοῦ κάθε μέρα καί κάθε στιγμή.

Ὁ Χριστός, ὁ νικηφόρος, θά εἶναι μαζί μας καί στή χαρά καί στά βάσανα, γιά νά μὴν χαθοῦμε καί ἀπελπιστοῦμε. Ὁ σοφός λαός λέει: Στό καλό νά μὴν περηφανευτεῖς καί στό κακό μὴν ἀπελπιστεῖς. Ὁ Χριστός, ὁ νικηφόρος, εἶναι ὁ Οἰκοδεσπότης μας σέ κάθε εὐτυχία καί ὁ Ὁδηγός μας σέ κάθε θλίψη. Ἄς μὴν σᾶς νικήσουν οὔτε τά πάθη, οὔτε οἱ ἄνθρωποι. Ἄς γίνουμε οἱ στρατιῶτες τοῦ Ἀνίκητου Στρατηγοῦ, ὅμοιοι μ' Αὐτόν στό φῶς, στή δικαιοσύνη, στήν καθαρότητα, στή σεμνότητα καί στήν ἀγάπη.

Σ' αὐτά βρίσκεται τό νόημα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς....

Γι' αὐτό τό λόγο λέμε: Μετανοιῶστε, συνέλθετε, γίνετε νηφάλιοι, γονατίστε, θυμιατίστε τόν ἑαυτό σας καί τά σπίτια σας, γιά νά γίνετε ὁ λαός τοῦ Θεοῦ καί γιά νά γίνει ὁ Θεός ὁ ὀδηγός σας, Αὐτός πού θά σᾶς δείχνει τό δρόμο. Ἄμην.

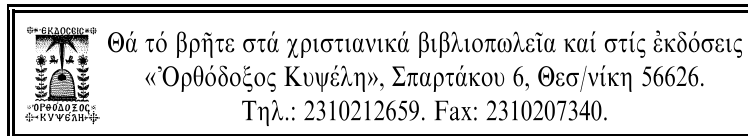
21-1-2012

...Τό βιβλίο τοῦ ἁγίου Νικολάου (Βελιμίροβιτς) «ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ, Μηνύματα στὸν λαό», εἶναι ὑπέροχο. Δείχνει τὴν πνευματικότητα καὶ ἀγωνιστικότητά του. Γνώρισα τὴν προσφορά του στὴν Γερμανία καὶ τὸν ἀγαπῶ πολὺ. Ὅσα, μάλιστα, γράφει γιὰ τὴν Εὐρώπη εἶναι ἀποκαλυπτικά.

Τό βιβλίο πρέπει νά διαβασθεῖ ἀπό ὅλους τοὺς Ὀρθόδοξους. Θά ὠφεληθοῦμε πολὺ.

Καλή συνέχεια τοῦ ἀγῶνος σας διὰ τὴν Πίστη μας.

Μέ εὐχές πρὸς ὅλους σας
† πρ. Γεώργιος Μεταλληνός

Θά τό βρῆτε στά χριστιανικά βιβλιοπωλεῖα καὶ στίς ἐκδόσεις
«Ὀρθόδοξος Κυψέλη», Σπαρτάκου 6, Θεσ/νίκη 56626.
Τηλ.: 2310212659. Fax: 2310207340.